

ВСЕУКРАЇНСЬКА
ФАРМАЦЕВТИЧНА
ПАЛАТА

Участь Громадської Організації «ВСЕУКРАЇНСЬКА ФАРМАЦЕВТИЧНА ПАЛАТА» в інтеграції у європейську систему фармацевтичної діяльності , шляхом розвитку фармацевтичного самоврядування.

Створення громадської організації «Всеукраїнської Фармацевтичної Палати» – це не спонтанний процес, це не данина моді – це логічно-еволюційний процес створення громадських об'єднань фізичних осіб за фаховим принципом. Тобто за наявністю вищої або середньої фармацевтичної освіти.

Майже рік тому, а саме 27-28 травня 2014 р. на III Міжнародному форумі «АПТЕКИ МИРА 2014», що проходив в Одесі, було презентовано досвід роботи самоврядування Аптечної Палати Республіки Польща. Початок професійного об'єднання наших польських колег сягає в далекий 1872 р., а в тому вигляді, який існує в теперішній час – це 1991 р.

Після презентації польського досвіду фармацевтичного самоврядування виходить протокольне доручення Кабінету Міністрів України, про створення самоврядної фармацевтичної громадської організації.

За підтримки Об'єднання організацій роботодавців медичної та мікробіологічної промисловості України (ООРММП), та особистої громадянської позиції Печаяєва В.К., її президента – було створено робочу групу по реалізації протокольного доручення КМУ.

За результатом роботи такої групи, 17 грудня 2014 р. установчими зборами засновників-фізичними особами, що мають фармацевтичну освіту, було створено ГО «ВФП».

Зі створенням ГО «ВФП», вперше з'явилася в історії фармацевтичної справи з часів СРСР та незалежної України, можливість створення підґрунтя надання професії фармацевта статусу публічної професії. Професія фармацевта вимагає високого статусу публічної довіри, адже в своїй повсякденній роботі фармацевтичний працівник використовує інформацію про особисте життя пацієнта. Даний статус передбачає

персоналізацію відповідальності фармацевтичного працівника перед громадянином, тобто перед суспільством, за надання фармацевтичних послуг, з однієї сторони, та персональний захист інтересів фармацевтичних працівників починаючи з рівня взаємовідносин – роботодавець, суспільство та держава з іншої сторони.

Розвиток розгалуженої мережі філій ГО «ВФП» в усіх регіонах України консолідує зусилля всіх учасників фармацевтичного сектору охорони здоров'я – освіти, науки, виробництва, дистрибуції, аптечних закладів, професійних фармацевтичних асоціацій, з метою створення солідарної відповідальності за здоров'я громадян України, з однієї сторони, та всіх учасників фармринку – з другої, започаткує принцип довіри один до одного задля досягнення єдиної мети – **збереження здоров'я громадян України, не на словах, а на ділі.**

Мені часто задають питання: «Чим ваша організація відрізняється від безлічі існуючих об'єднань, це що, черговий бізнес проект по збору коштів?»

Перша й найголовніша ознака, що нас відрізняє – це ознака добровільного об'єднання громадян, що мають фармацевтичну освіту, не залежно від місця та форми власності їх основної роботи.

Добровільне волевиявлення фармацевтичних працівників бути членом ГО «ВФП» – це прояв високо-еволюційної професійної свідомості.

Згуртування фармацевтичної спільноти під егідою ГО «ВФП» унеможливить застосування тиску на учасників фармацевтичного сектору та створить умови для гармонічного розвитку аптечного закладу, як закладу охорони здоров'я, та фармацевтичного бізнесу. Власник аптечного закладу в першу чергу буде зацікавлений в наявності висококваліфікованих працівників – це запорука успішності інвестицій в фармацевтичну справу. Виграють всі: громадянин, фармацевтичний працівник, інвестор, держава.

Слід зазначити, що у цивілізованих країнах діяльність фармацевтичних фахівців регулюється за допомогою професійного самоврядування. Однак, в Україні у фармацевтичній галузі відсутній відповідний документ.

З метою створення міцного фундаменту для розбудови сучасного та європейського фармацевтичного самоврядування за підтримки Об'єднання організацій роботодавців медичної і мікробіологічної промисловості України ГО «Всеукраїнська Фармацевтична Палата» виступила за ініціативою: фахівцями Полтавського юридичного інституту Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого було розроблено проект закону України «Про фармацевтичне самоврядування». Відповідно до цього документа, професійне самоврядування — це визнана законом система взаємовідносин між усіма представниками фармацевтичної професії, яка спрямована на співпрацю з органами державної влади, суспільством, якій законом надаються певні управлінські повноваження для успішного функціонування професійної спільноти на користь усього суспільства.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Закону України «Про фармацевтичне самоврядування»

1. Обґрунтування необхідності прийняття проекту Закону

Проект Закону України «Про фармацевтичне самоврядування» (далі – проект Закону) підготовлено з метою сприяння розвитку фармацевтичного сектора економіки України, зокрема аптечної діяльності, його інтеграції у світову систему фармацевтичної діяльності, формування сучасної інфраструктури, створення сприятливих умов для фахової аптечної діяльності, задоволення та захисту економічних, соціальних та інших спільних інтересів провізорів та фармацевтів, що працюють в аптечних закладах та/або медичних закладах, а також захисту інтересів фізичних та юридичних осіб при заподіянні їм шкоди внаслідок незаконних дій або недбалості провізорів та фармацевтів через розвиток професійного самоврядування в фармацевтичній діяльності.

Професійне самоврядування – це визнана законом система взаємовідносин між усіма представниками певної професії, покликана консолідувати їх зусилля щодо співпраці з органами державної влади, суспільством та між собою, якій законом надаються певні управлінські повноваження для успішного функціонування певної професійної групи на користь усього суспільства. Самоврядування реалізується власною, визначеною законом представницькою організацією, створеною на засадах децентралізації, яка перебуває під наглядом органів державної влади.

Отже, реалізація права на професійне самоврядування відбувається через спеціальні органи професійного самоврядування, яким можуть бути делеговані окремі повноваження в порядку та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, з метою забезпечення реалізації завдань професійного фармацевтичного самоврядування.

Якщо ж проводити порівняння з громадськими організаціями, то тут спільним в органів професійного самоврядування та деяких громадських організацій буде лише одне – об'єднання за професійною ознакою, проте немає вільного вибору напрямків діяльності організації та наявний особливий статус у відносинах з державою, а саме, можуть бути підвищені права та гарантії з одного боку та обов'язки з іншого у відносинах між особами та органами професійного самоврядування або органами державної влади.

У функціонуванні самоврядної організації дуже велику роль відіграє не лише можливість делегування державою владних повноважень органам професійного самоврядування, а й дотримання етичних норм професійної діяльності. Відповідно і професійна спільнота часто більше уваги приділяє реагуванню саме на порушення етичних приписів, що майже не має значення для публічної влади, ніж на порушення нормативних актів, за дотриманням яких слідує держава.

При цьому, увага саме до внутрішньо професійних питань пояснюється не стільки короткою історією функціонування органів професійного самоврядування, скільки історично невеликим терміном закріплення та обмеженістю їх публічних повноважень в законодавстві держав нового часу.

Практично у всіх європейських країнах статус, повноваження та місце професійних фармацевтичних організацій в суспільному та економічному житті встановлено законом. Національні самоврядні інституції (товариства, асоціації, лікарські палати, ізби, комори, колегіуми лікарів тощо), несуть юридичну та моральну відповідальність перед державою і суспільством за якість медичної та фармацевтичної допомоги,

професійну підготовку окремих спеціальностей дотримання ними норм медичної етики, безпеку та забезпечення прав пацієнтів, а також вирішують інші питання охорони здоров'я.

Крім того, Директиви ЄС вимагають, в окремих випадках створення таких інституцій.

Наприклад, Закон Польської республіки «Про палати фармацевтів», розроблений на підставі:

1) директиви 85/432/EWG від 16 вересня 1985 року щодо координації законодавчих положень, виконавчих наказів і адміністративних наказів щодо деяких видів діяльності у галузі фармації (Офіційний Вісник WEL 253 від 24.09.1985, із подальшими змінами);

2) директиви 85/433/EWG від 16 вересня 1985 року щодо взаємного визнання дипломів, атестатів та інших документів, які підтверджують наявність кваліфікації у галузі фармації, що містить засоби, завдання яких – полегшення успішної реалізації права на підприємницьку діяльність, що відноситься до деяких видів діяльності із галузі фармації (Офіційний Вісник WEL 253 від 24.09.1985, із подальшими змінами);

3) директиви 2001/19/WE від 14 травня 2001 року, що змінює директиву 89/48/EWG і 95/51/EWG щодо загальної системи присвоєння професійної кваліфікації та директиви 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG і 96/16/EWG, що стосуються професій медичної сестри, лікаря-стоматолога, ветеринарного лікаря, акушера, архітектора, фармацевта і лікаря (Офіційний Вісник WEL 206 від 31.07.2001).

А стратегічним завданням України є наближення вітчизняного законодавства до норм ЄС.

Крім того, ст. 1 Закону Польської республіки «Про палати фармацевтів» чітко наголошує, що Вища Палата фармацевтів і окружні палати фармацевтів *становлять фармацевтичне самоуправління у якості професійного представництва, суспільного представництва* і представлення господарських інтересів цієї професії.

Особливості законодавчого регулювання самоврядних та саморегульованих організацій в окремих сферах підприємницької діяльності закріплені в спеціальних законах, зокрема, в Законах України «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)», «Про кредитні спілки», «Про недержавне пенсійне забезпечення» тощо.

Аналіз вищезазначеного чинного законодавства дозволяє зробити висновок про те, що за саморегулюючими організаціями не закріплена конкретна організаційно-правова форма, лише встановлено, що СРО є неприбутковою організацією.

В Україні також існують спеціальні закони, які регулюють функціонування окремих професій («Про нотаріат», «Про адвокатуру», «Про аудиторську діяльність», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність», «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» тощо), зазначенні організації можуть набувати статусу самоврядних організацій, як правило, з метою захисту інтересів своїх

членів. Таким організаціям також можуть бути делеговані державою повноваження щодо регулювання певного виду ринку, розроблення і впровадження правил поведінки на таких ринках та/або сертифікації його фахівців, стягнення обов'язкових платежів зі своїх членів, консультаційні права у відносинах з органами держави та деякі інші. Таке делегування повноважень не є обов'язковим, що не сприяє розвитку публічно-приватного партнерства – партнерства влади, громадськості та бізнесу.

2. Цілі і завдання прийняття проекту Закону

Проект Закону спрямований на визначення правових засад створення фармацевтичної палати в Україні, встановлення організаційно-правових форм і напрямків її діяльності, а також принципів їх взаємовідносин з державою.

Прийняття проекту Закону має завданням сприяти розвитку фармацевтичної палати в частині:

- підвищення ролі громадськості у формуванні та реалізації фармацевтичної політики;
- сприяння розвитку фармацевтичного ринку та його інфраструктури;
- інформаційного забезпечення юридичних та фізичних осіб;
- навчання та підвищення кваліфікації працюючих на фармацевтичному ринку;

Слід наголосити, що фармацевтична палата є виключно професійною організацією.

3. Загальна характеристика і основні положення проекту Закону

Проект Закону складається із преамбули, 7 статей, згрупованих у три розділи, включаючи Прикінцеві положення

За законопроектом, фармацевтична палата – це вид самоврядної професійної організації провізорів та фармацевтів, засновниками та членами якої є провізора та фармацевти працівники аптечних закладів, медичних закладів та/або науково-педагогічні працівники, яка в установленому порядку набула відповідного статусу передбаченого законодавством.

Фармацевтична палата є недержавною некомерційною професійною організацією зі статусом юридичної особи, створеною шляхом самоорганізації провізорів та фармацевтів, що працюють в аптечних закладах, медичних закладах та є працівниками наукових і науково-педагогічних закладів, яка отримала відповідний статус на підставі критеріїв визначених цим Законом та якій можуть бути делеговані окремі повноваження в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, з метою забезпечення реалізації завдань професійного фармацевтичного самоврядування.

Фармацевтичні палати створюються за принципом добровільного об'єднання. Принцип добровільного об'єднання у фармацевтичну палату полягає у праві вибору входити або не входити до її складу.

Відповідно до законопроекту, членами фармацевтичної палати є обмежене коло осіб, а саме, провізора та фармацевти, що працюють в аптечних закладах, медичних закладах та/або науково-педагогічні працівники.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання

В Україні на державному рівні відсутні нормативно-правові акти, які регламентують умови діяльності фармацевтичної палати, визначають її функції права і обов'язки.

Проте, сьогодні в Україні достатньо злагоджено функціонує система професійного самоврядування у представників таких професій як судді, адвокати, нотаріуси, аудиторі. Законодавче закріплення питань самоврядування у межах окреслених професій визначено законами України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993 року, «Про нотаріат» від 02.09.1993 року, «Про судоустрій і статус суддів» від 07.07.2010 року, «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 року.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Функціонування фармацевтичної палати не потребує видатків із державного та місцевих бюджетів.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків прийняття проекту Закону

Створення та діяльність фармацевтичної палати сприятиме:

- створенню механізму поєднання інтересів держави та професійних учасників аптечної діяльності, підвищення ролі спеціалістів аптечних закладів у формуванні фармацевтичної політики;
- реформуванню системи управління аптечною діяльністю через делегування функцій держави фармацевтичній палаті;
- захисту інтересів фізичних та юридичних осіб при заподіянні їм шкоди внаслідок незаконних дій або недбалості провізорів та фармацевтів;
- привести законодавство України у сфері охорони здоров'я у відповідність до міжнародних стандартів, стандартів Європейського Співтовариства.

Загалом це призведе до підвищення стійкості, стабільної роботи фармацевтичного ринку.

Проект

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про фармацевтичне самоврядування

Цей Закон визначає правові засади формування та функціонування системи професійного фармацевтичного самоврядування, а також встановлює засади взаємовідносин організації професійного фармацевтичного самоврядування з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:

1) професійне фармацевтичне самоврядування – гарантоване державою право провізорів і фармацевтів самостійно вирішувати питання професійної діяльності, мати власну самоврядну професійну організацію і здійснювати делеговані повноваження в межах, визначених законодавством;

2) самоврядна професійна організація провізорів та фармацевтів – вид об'єднання професійних учасників фармацевтичної діяльності, створеного шляхом самоорганізації провізорів та фармацевтів, що працюють в аптечних закладах, медичних закладах, а також в наукових установах та закладах фармацевтичної освіти з метою впровадження засад професійного самоврядування відповідно до повноважень, визначених законодавством та статуту об'єднання;

3) фармацевтична палата – вид єдиної самоврядної професійної організації провізорів та фармацевтів, засновниками та членами якої є провізора та фармацевти – працівники аптечних закладів, медичних закладів, а також в наукових установ та закладів фармацевтичної освіти, яка в установленому порядку набула відповідного статусу передбаченого цим Законом;

Стаття 2. Право на фармацевтичне самоврядування

1. Провізори та фармацевти, що працюють в аптечних закладах, медичних закладах, а також в наукових установах та закладах фармацевтичної освіти мають право бути членами фармацевтичної палати, вільно вступати до такої організації та виходити з неї, брати участь в її діяльності на умовах та в порядку визначених статутом та цим Законом.

2. Професійне фармацевтичне самоврядування здійснюється через фармацевтичну палату, яка для виконання цих завдань створює свої органи.

Стаття 3. Законодавство України про фармацевтичне самоврядування

1. Дія цього Закону поширюється на діяльність фармацевтичної палати, а також на відносини, що виникають між фармацевтичною палатою та органами державної влади, органами місцевого самоврядування у межах їх повноважень визначених законодавством, іншими фізичними і юридичними особами.

2. Дія цього Закону не поширюється на об'єднання громадян, які створені відповідно до інших законів України, крім зазначених у частині першій цієї статті.

3. Визначення «фармацевтична палата» та похідні від нього можуть використовувати лише та організація, яка створена і діє відповідно до цього Закону.

Стаття 4. Мета професійного фармацевтичного самоврядування

1. Метою професійного фармацевтичного самоврядування є об'єднання на професійній основі зусиль провізорів та фармацевтів, а також працівників наукових установ та

закладів фармацевтичної освіти для реалізації покладених на них цим Законом прав і обов'язків, сприяння підвищенню їх професійного рівня і надання методичної допомоги, представництво професійних інтересів в органах державної влади та місцевого самоврядування, в тому числі на підприємствах, установах організаціях, а також захисту інтересів фізичних та юридичних осіб при заподіянні їм шкоди внаслідок незаконних дій або недбалості провізорів та фармацевтів при виконанні службових обов'язків.

2. Основними завданнями професійного фармацевтичного самоврядування є:

1) забезпечення представництва і захисту прав та законних інтересів членів фармацевтичної палати у відносинах з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими фізичними та юридичними особами;

2) забезпечення представництва у засіданнях колегіальних органів Міністерства охорони здоров'я України інших центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері охорони здоров'я, їх структурних підрозділів, органів місцевого самоврядування;

3) сприяння та організаційне забезпечення ведення Реєстру провізорів та фармацевтів України в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України;

4) участь у формуванні та реалізації галузевої політики держави на фармацевтичному ринку, регулюванні економічних, соціальних, трудових відносин;

5) здійснення експертизи проектів законів та інших регуляторних актів і нормативних документів центральних органів державної влади України та їх структурних підрозділів щодо фармацевтичної діяльності;

6) співробітництво з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, іншими фізичними та юридичними особами;

7) сприяння поширенню професійних знань та досвіду провізорів та фармацевтів, а також присвоєнню або підтвердженню їх кваліфікаційних категорій;

8) внесення пропозицій з питань: ліцензування, акредитації та сертифікації при здійсненні фармацевтичної діяльності, а також визначення критеріїв підготовки, перепідготовки та підвищенні кваліфікації провізорів та фармацевтів, атестації провізорів та фармацевтів;

9) участь у розробці і дотримання правил та стандартів, а також етичних норм професійної діяльності з урахуванням вимог чинного законодавства;

10) розвиток співробітництва з іноземними і міжнародними самоврядними професійними організаціями провізорів та фармацевтів та їх об'єднаннями.

3. Фармацевтичній палаті для максимально ефективного виконання своїх завдань щодо захисту і представництва прав та законних інтересів своїх членів можуть бути делеговані окремі повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Розділ II. ЮРИДИЧНИЙ СТАТУС ФАРМАЦЕВТИЧНОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Стаття 5. Засади професійного фармацевтичного самоврядування

1. Професійне фармацевтичне самоврядування ґрунтується на принципах виборності, гласності та незалежності органів фармацевтичного самоврядування, підзвітності, заборони втручання органів фармацевтичного самоврядування у господарську діяльність учасників фармацевтичного ринку.
2. Керівний склад постійно діючого органу фармацевтичної палати, керівник та заступники керівника виконавчого органу, керівники структурних підрозділів, керівник юридичної служби фармацевтичної палати не можуть перебувати у трудових відносинах у фармацевтичних або аптечних закладах та прямо або опосередковано бути пов'язаними відносинами контролю з членами організації;

Стаття 6. Правовий статус Фармацевтичної палати

1. Фармацевтична палата є недержавною некомерційною професійною організацією зі статусом юридичної особи, створеною шляхом самоорганізації провізорів та фармацевтів, що працюють в аптечних закладах, медичних закладах, а також в наукових установах та установах фармацевтичної освіти, яка отримала відповідний статус на підставі критеріїв визначених цим Законом та якій можуть бути делеговані окремі повноваження в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, з метою забезпечення реалізації завдань професійного фармацевтичного самоврядування.
2. З метою захисту своїх прав і законних інтересів, прав і законних інтересів своїх членів, а також захисту інтересів фізичних та юридичних осіб від можливого заподіяння їм шкоди внаслідок незаконних дій або недбалості провізорів та фармацевтів при виконанні службових обов'язків, фармацевтична палата може брати участь з правом дорадчого голосу в роботі колегіальних органів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері охорони здоров'я та їх структурних підрозділів, органів місцевого самоврядування.
3. Пропозиції та висновки фармацевтичної палати щодо проектів законів, регуляторних актів та нормативних документів мають дорадчий характер і заслуховуються органами державної влади відповідного рівня і галузевого профілю до прийняття цих документів.

Стаття 7. Порядок визнання статусу самоврядної професійної організації провізорів та фармацевтів

1. Всеукраїнські громадські організації провізорів та фармацевтів, що працюють в аптечних закладах, медичних закладах, а також в наукових установах та установах фармацевтичної освіти, які претендують на визнання їх статусу єдиної самоврядної професійної організації провізорів та фармацевтів як «фармацевтична палата», повинні відповідати таким критеріям:

- мати у всіх областях України та місті Києві (крім тих територій, що визнанні тимчасово окупованими територіями України та районів проведення антитерористичної операції) свої відокремленні підрозділи;

- членами організації є виключно фізичні особи, а саме провізори та фармацевти, що працюють в аптечних закладах, медичних закладах, а також в наукових установах та установах фармацевтичної освіти і які безпосередньо представлені в цій організації.

2. Порядок визнання статусу самоврядної професійної організації провізорів та фармацевтів на конкурсній основі і обсяг делегованих повноважень встановлюється Кабінетом Міністрів України в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Розділ III. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 грудня 2015 року.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування Закону України «Про фармацевтичне самоврядування»:

- відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

- забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради України

За підтримки ТОВ «МОРІОН» створений Єдиний Реєстр Фармацевтичних Працівників України (ЄРФПУ), який запрацює протягом місяця разом із сайтом ГО «ВФП». В сою чергу ЄРФПУ – це дзеркало стану справ стосовно фармацевтичних кадрів України.

Його основна задача:

- наявність реальної, практично підтвердженої інформації про наявність залучених до роботи фармацевтичних кадрів (стаж, освіта, вік тощо);
- наявність реальної потреби в фармацевтичних кадрах (якість підготовки, формування програм підвищення кваліфікації тощо);
- підняття статусу професії фармацевта.

Також ЄРФПУ передбачає постійний зв'язок з кожним членом ГО «ВФП» та перевірку персональних даних, які в свою чергу вносяться з метою організації навчання фармацевта або провізора, атестації, підвищенні кваліфікації та захисту інтересів, для надання допомоги у працевлаштуванні та наданні даних потенційним роботодавцям, а також для можливості надання необхідної інформації, запрошення до участі в конференціях, маркетингових дослідженнях, надання іншим компаніям цих даних для промоції їх продукції, оформлення передплати на спеціалізовані видання тощо.

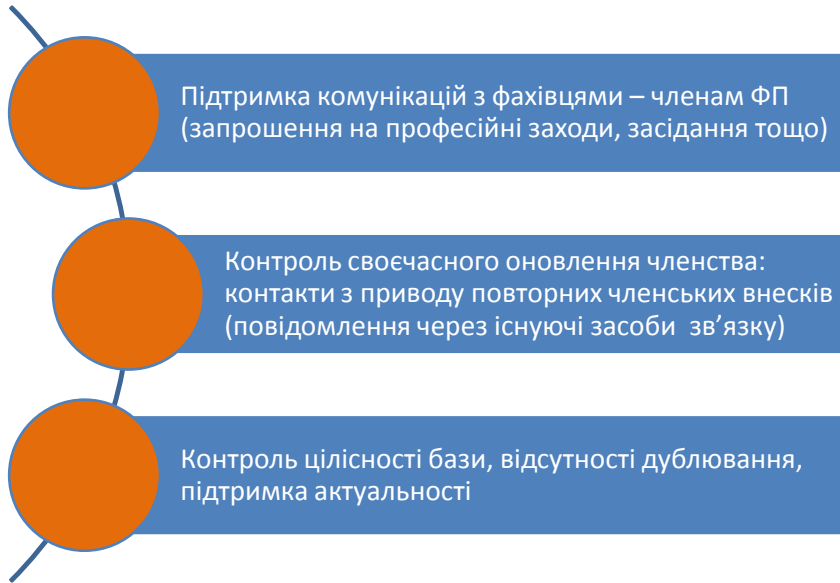
Покрокова логістика циклу комунікації з фармацевтичним працівником

Зразок сертифікату члена ГО «ВФП»

Супровід

Анкета члена

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ПАЛАТИ

ОСНОВНА КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ

ПІБ	
рік народження	
домашня адреса	
мобільний телефон	
email	
соціальні мережі	

ІНФОРМАЦІЯ З МІСЦЬ РОБОТИ

місце роботи + адреса №п	

посада за №п	
робочий телефон за №п	
ОСВІТА	
ВНЗ	
рік закінчення	
дата видачі диплому	
номер та серія диплому	
спеціальність	
кваліфікація	
КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ РІВЕНЬ	
кваліфікаційна категорія	
спеціальність	
дата атестації	
назва органу/закладу	
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ	
дата підвищення кваліфікації	
учбовий заклад	
спеціальність	